

پیرالملا

اعزام روبات‌ها به جنگ عراق

ساناز صفری

دولت آمریکا می‌خواهد در جنگ عراق به پیروزی دست یابد، حتی اگر این جنگ سال‌ها به طول انجامد. کاخ سفید به جای فراخواندن واحدهای نظامی خود، در واقع در حال آماده کردن خود برای یک تهاجم عمومی است. جرج بوش، رئیس جمهوری آمریکا می‌خواهد فقط تعداد اندکی از سربازان خود را از عراق خارج کند. او علاقه‌مند به حضوری طولانی مدت در این کشور است. همان سیاستمدارانی که تصور می‌کردند گام گذاشتن در

عراق به سادگی راه رفتن بر روی کیک خواهد بود، هم اکنون معتقدند پیامدهای غیر قابل پیش‌بینی ترک عراق بسیار سنگین‌تر از هزینه‌های ادامه حضور در آن خواهد بود. درگیری‌ها بین نیروهای آمریکایی و شورشی‌ها در عراق، مانورهای سیاسی در آمریکا بر روی حضورشان در عراق و انعکاس و تاثیر این حضور در سراسر دنیا، هیچ شکی را بر جای نگذاشته است که آرزوی دولت بوش برای ایجاد تحول در جهان از بین رفته است. به همین علت فرماندهان نظامی کاخ سفید تصمیم گرفته‌اند برای پایین آوردن مخالفت‌های عمومی در آمریکا در خصوص حضور سربازان آمریکایی در عراق، طی یک برنامه زمانبندی شده یک سوم از نیروهای ارتش را از این کشور خارج کرده و روبات‌ها و تسلیحات هدایت‌شونده را اعزام جبهه‌های جنگ در عراق کنند، تا به این ترتیب هم میزان تلفات خود در عراق را کاهش دهند و هم حضوری قدرتمندتر در این کشور داشته باشند. آنچه در ادامه‌ی این گزارش بدان پرداخته می‌شود، نگاهی به آخرین تسلیحاتی است که آمریکا یا در حال حاضر آنها را روانه عراق و افغانستان کرده یا در حال برنامه‌ریزی برای اعزام آنها به جبهه‌های نبرد در این کشورها در سال‌های پیش رو است.

Hunter – Killer امید جدید آمریکا در عراق

در حالی که تنش‌ها در میان دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان در آمریکا بر سر خروج نظامی از

عراق ادامه دارد، ارتش ایالات متحده برای کاهش تلفات انسانی خود در این کشور، قصد دارد جدیدترین هواپیمای نظامی خود موسوم به Hunter-Killer را روانه عراق نماید. آنچه در خصوص توانایی‌های استراتژیک این جنگنده حایز اهمیت می‌باشد این است که هنگامی که این جنگنده اقدام به حمله و بمباران اهداف نظامی خود در عراق می‌کند، هیچ خلبانی در آن حضور ندارد، بلکه شخصی از اتاق فرمان در ایالت نوادای آمریکا و از ۷ هزار مایل آن طرف‌تر کنترل عملیات را بر عهده دارد!

استقرار چنین جنگنده فوق پیشرفته‌ای در عراق نشانه آن است که واشنگتن در حال برنامه‌ریزی برای طولانی‌تر کردن حضور نظامی‌اش در این کشور است و با وجود چنین جنگنده‌ای در عراق، می‌تواند حتی در صورت کاهش سربازان نیروی زمینی ارتش آمریکا در سال‌های پیش رو، از نیروهای دولتی عراق در هر نبردی حمایت کند. بنابر اطلاعاتی که آسوشیتدپرس درباره جزئیات فنی این جنگنده بدون سرشنین منتشر کرد، اندازه این هواپیما که در کنترل آن از یک روبات استفاده می‌شود، به اندازه یک جت جنگنده و مجهز به موتورهای توربینی است که با سرعت ۳۰۰ مایل در ساعت می‌تواند تا ارتفاع ۵۰ هزار پایی پرواز نماید. این جنگنده همچنین مجهز به اشعه‌ی مادون قرمز، لیزر، سیستم ضد رادار و بمب‌ها و موشک‌های هدایت‌شونده است.

ورود چنین جنگنده‌هایی به عراق که اولین نمونه از واحدهای هوایی روباتی در تاریخ هوانوردی

- نیروی هوایی آمریکا
- در حالی قصد ارسال
- جنگنده‌های روباتی
- بدون سرنشین به
- عراق را دارد که در حال
- حاضر پیش بینی
- می شود ارتش آمریکا
- از ۲۴ فروند هواپیمای
- بدون سرنشین
- MQ-۱ برای انجام
- عملیات های تجسسی
- در آسمان عراق
- استفاده می کند

هواپیماهای بدون سرنشین نیروی هوایی، تبدیل به تکیه‌گاه اصلی ارتش آمریکا در عراق شده که به وسیله آنها به طور شبانه‌روزی حرکات کاروان‌ها در خیابان‌های عراق و نقل و انتقالات شبانه شورشیان را از طریق سنسورهای مادون قرمز ردگیری و کنترل می‌کند و در مواردی نیز اقدام به شلیک موشک به سوی اهداف مورد نظر خود می‌کند. وابستگی ارتش آمریکا به استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین آنچنان افزایش یافته که طبق آمار منتشره، مدت زمان پرواز هواپیماهای بدون سرنشین در ماموریت‌های عراق و افغانستان به شدت افزایش یافته و انتظار می‌رود از ۳۶ هزار ساعت در سال ۲۰۰۵ به ۶۶ هزار ساعت در سال جاری افزایش یابد.

هستند، نقطه عطفی در کشوری چون عراق به شمار می‌آید که شاهد بسیاری از ابتکارات برای شکار و کشتن بوده است. در همین خصوص ژنرال "گری نورث" از فرماندهی منطقه‌ای نیروی هوایی آمریکا می‌گوید: انتظار داریم زمانی که نیروی هوایی حضور فیزیکی‌اش را کاهش بدهد به زودی فرابرسد؛ زمان فرارسیدن چنین لحظه‌ای دقیقاً مشخص نیست ولی ما در حال کار کردن بر روی آن هستیم. ژنرال نورث در ادامه‌ی اظهارات خود می‌افزاید: با وجود تعداد بیشتری از چنین هواپیماهایی من می‌توانم جنگنده‌های سرنشین‌دار را به خانه (آمریکا) بفرستم.

افسران عالی‌رتبه نیروی هوایی آمریکا

نواد که از طریق ماهواره به هواپیما متصل هستند، کنترل آن را در پروازهای طولانی بر عهده بگیرند. "گریس اسنودگراس" فرمانده اسکاادران هواپیماهای بدون سرنشین در عراق می‌گوید: سربازان نیروی زمینی به رایانه‌های همراهی مجهز هستند که می‌توانند به صورت همزمان تصاویر زنده‌ای را از هواپیماهای بدون سرنشینی که در بالای سرشان پرواز می‌کنند، دانلود کنند؛ سربازان خواهان ارسال تعداد بیشتری از این هواپیماها هستند.

مقایسه هواپیمای بدون سرنشین سری MQ-۱e با هواپیماهای تولید شده در سال ۱۹۹۵، نشان دهنده سیر تکاملی بزرگی در تولید هواپیماهای بدون سرنشین است. جنگنده بدون سرنشین جدید ۵ تن وزن دارد و ۴ برابر سنگین‌تر از هواپیماهای بدون سرنشین فعلی است. ۳۶ پا طول و پهنای بال آن نیز ۶۶ فوت است که ۲ برابر سریعتر و ۲ برابر ارتفاع پرواز بیشتری نسبت به هم‌تایان فعلی خود دارد که ساعات کاری انجام شده بر روی آن قابل مقایسه با هواپیماهای ته‌اجمی A-۱۰ است. این هواپیما می‌تواند ۱۴ ساعت در آسمان پرواز کند و ضمن نظارت بر محوطه عملیاتی منتظر حمله به اهداف مورد نظرش باشد. شاخه ۴۳۲ هوایی، قرار است ۶۰ فروند از این هواپیماها را استفاده نماید ولی اینکه چند فروند از این جنگنده‌های روباتی قرار است در عراق و افغانستان مورد استفاده قرار بگیرند محرمانه است. انتظار می‌رود این هواپیما طبق نمونه‌های فعلی با هدایت یک تیم دو نفره از مرکز کنترلی در منطقه "بلد" عراق عملیات برخاستن و فرود را انجام دهد و تیم مشابیهی نیز در پایگاه نیروی هوایی در

پیش‌بینی می‌کنند که این جنگنده "دروگر" برای اولین بار در افغانستان استقرار و مورد استفاده قرار بگیرد و در فاصله زمانی بین پاییز سال میلادی جاری و بهار آینده در عراق مورد استفاده قرار بگیرد. بنابر اطلاعاتی که آسوشیتدپرس به دست آورد، نیروی هوایی آمریکا همچنین در حال ساخت فرودگاهی به وسعت ۴۰۰ هزار فوت مکعب با باندهای بتونی است که در حال حاضر از آن برای نگهداری و پرواز هواپیماهای بدون سرنشین در منطقه "بلد" عراق استفاده می‌کند. این فرودگاه که بزرگترین پایگاه نیروی هوایی آمریکا در عراق است، در ۵۰ مایلی شمال بغداد واقع شده و می‌تواند برای استقرار جنگنده‌های Hunter-Killer نیز مورد استفاده قرار بگیرد.

نیروی هوایی آمریکا در حالی قصد ارسال جنگنده‌های روباتی بدون سرنشین به عراق را دارد که در حال حاضر پیش‌بینی می‌شود ارتش آمریکا از ۲۴ فروند هواپیمای بدون سرنشین MQ-۱ برای انجام عملیات‌های تجسسی در آسمان عراق استفاده می‌کند. این در حالی است که اسکاادران چهل و ششم

شمشیر تالون: ماشینی برای کشتار

از زمان تجاوز نظامی آمریکا به عراق در سال ۲۰۰۳، این کشور تبدیل به نمایشگاهی برای معرفی پیشرفته‌ترین تسلیحات فوق مدرن جهان شده است. ارتش آمریکا در حال حاضر اقدام به استقرار روبات‌های جنگی جدیدی در عراق کرده که توانایی وحشتناکی در کشتار دارد. این روبات قاتل که Talon Sword "شمشیر تالون" نام دارد، قابلیت تجهیز به مسلسل‌های اتوماتیک و تسلیحات موشک‌انداز را دارد و از راه دور کنترل می‌شود. هر چند که ارتش‌های جهان بارها از روبات‌ها برای اهداف نظامی محدود استفاده کرده‌اند، ولی شمشیر تالون اولین روبات جنگی جهان است که برای عملیات‌های نظامی نامحدود و شرکت در نبردهای رو در رو به جنگ عراق فرستاده شده است.

به این ترتیب فرماندهان آمریکایی می‌توانند با استقرار چنین روبات‌هایی در مناطقی که خطر کمین و یا حمله به سربازان آمریکایی وجود دارد، میزان تلفات ارتش آمریکا را به حداقل برسانند. در همین خصوص "جان سینتا" یکی از مشاوران این پروژه می‌گوید: استفاده از تکنولوژی برای از خطر دور نگهداشتن جان حتی یک سرباز آمریکایی مهم است. وی در ادامه اظهاراتش با اشاره به اینکه حتی تک تک ربات‌هایی که خرج این پروژه شده باشد ارزشمند است، گفت: از این روبات‌ها می‌توان به عنوان نیرویی چند منظوره برای تجهیز نیروها در میادین جنگ استفاده کرد.

هر چند که تصور استفاده از روبات‌ها در میادین جنگ یادآور تصاویری از "آرنولد شوارتزنگر" در فیلم ترمیناتور (ویرانگر) است، ولی نمونه‌های روبات‌های جنگی فعلی هنوز شکل و ظاهری زمینی دارند و شباهتی به نمونه‌های تخیلی در جنگ‌های فضایی ندارند. روبات شمشیر تالون تا تبدیل شدن به نمونه انسانی راه بسیار درازی در پیش دارد و در حال حاضر شبیه تانکی کوچک است. استفاده از این روبات‌های ۱۰۰ هزار پوندی بسته به شدت نوع عملیات نظامی و همچنین کیفیت زمین منطقه عملیاتی متفاوت است.

روبات جدید نیز مثل جنگنده‌های بدون سرنشین Hunter - Killer توسط لب‌تاب کنترل می‌شود که این مساله نشان می‌دهد ارتش آمریکا در حال گسترش نقش تسلیحات تهاجمی روباتیک است. آنچه در خصوص سلاح‌های جدیدی که آمریکا روانه عراق کرده حائز اهمیت می‌باشد این است که ورود چنین تسلیحاتی نقطه عطفی در

مانند یک هواپیمای جنگنده پرواز می‌کند. این هواپیما که در طول سال و هزینه‌ای بالغ بر میلیارد دلار به خط تولید رسیده، قرار است به منظور پشتیبانی از تفنگداران دریایی آمریکا، در غرب عراق مستقر شود.

اوسپری که قرار است تا پایان ۲۰۱۸ جایگزین ناوگان فرسوده هلی کوپترهای CH-۵۵ شود، با سرعتی دو برابر این هلی کوپترها پرواز می‌کند و قابلیت انتقال سه برابر نیرو و مهمات را دارد. هر چه که ورود این هواپیما به ناوگان هوایی ارتش آمریکا طرفداران زیادی پیدا کرده، ولی منتقدان می‌گویند طراحی ملخ‌های این هواپیما به گونه‌ای است که استفاده از آن را در عملیات جنگی دشوار می‌کند و به علت بزرگتر بودن آن نسبت به هلی کوپترهای فعلی احتمال هدف گرفته شدن آنها در جنگ بیشتر است، مخصوصاً در عراق که شورشیان از تجربه بسیار بالایی برای هدف گرفتن هلی کوپترهای آمریکایی برخوردار شده‌اند و توانسته‌اند ظرف ماه‌های گذشته ده‌ها فروند بالگرد آمریکایی را سرنگون کنند.

کشوری چون عراق به شمار می‌آید که شاهد بسیاری از ابتکارات توسط ارتش آمریکا برای شکار و کشتن بوده است. اولین آزمایشات انجام شده بر روی شمشیر تالون در سال ۲۰۰۴ انجام شد، اما عملکرد آن باعث شد که مقامات پنتاگون در خصوص استفاده از این وسیله جنگی دچار تردید شوند، به طوری که در آزمایش‌های اولیه، این روبات‌ها برای اعمال خود جوابگوی فرماندهان نبودند و خودسر عمل می‌کردند و از آنجایی که این رفتار در میدان جنگ یک خطر جدی به شمار می‌آید، هیچ ژنرالی حاضر به استفاده از آن نشد. اما اکنون پس از سه سال به نظر می‌رسد که این روبات‌ها برای جنگ آماده شده باشند.

جنگنده، هلی کوپتری به نام Ospery

مقامات نظامی آمریکا در ماه‌های گذشته از عزیمت هواپیمای عمودپرواز "اوسپری" به عراق برای شرکت در عملیات جنگی در این کشور خبر دادند. آنچه در خصوص این جنگنده هلی کوپتر جالب توجه می‌باشد این است که بلند شدن و فرود هواپیمای ملخ‌دار اوسپری مانند هلی کوپتر است ولی در آسمان